

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Red Bull GmbH**, se sídlem Am Brunnen 1, Fuschl am See, Rakousko, zast. Mgr. Ondřejem Čerychem, advokátem se sídlem Elišky Peškové 735/15, Praha - Smíchov, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 11. 1. 2011, č. j. O-358406/35376/2010/ÚPV, č. j. O-358406/35946/2010/ÚPV, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **BONNO s.r.o.**, se sídlem Husova 523, České Budějovice, zast. JUDr. Romanem Kudrličkou, advokátem se sídlem Husova 1847/5, České Budějovice, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2012, č. j. 8 A 52/2011 - 183,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2012, č. j. 8 A 52/2011 - 183, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanými kasačními stížnostmi se žalovaný [dále jen „stěžovatel a)“] a osoba zúčastněná na řízení [dále jen „stěžovatel b)“] domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušeno rozhodnutí předsedy stěžovatele a) ze dne 11. 1. 2011, č. j. O-358406/35376/2010/ÚPV, č. j. O-358406/35946/2010/ÚPV [dále jen „rozhodnutí stěžovatele a)“]. Tímto rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 7. 6. 2010, sp. zn. O-358406, a to tak, že se zamítají žalobcem podané námitky podle § 7 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně

některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „zákon o ochranných známkách“), které směřovaly proti zápisu stěžovatelem b) přihlašovaného označení „REDMAX“ do rejstříku ochranných známek.

[2] Projednávaná věc je řešena před Nejvyšším správním soudem již podruhé. V rozsudku ze dne 19. 7. 2012, č. j. 9 As 37/2012 – 59 (dále jen „zrušující rozsudek“), vyslovil zdejší soud závazný právní názor, v němž shledal rozhodnutí stěžovatele a) za přezkoumatelné a řádně odůvodněné. Městský soud tedy v dalším řízení zavázal veškeré úvahy stěžovatele a) v intencích žalobních bodů věcně přezkoumat.

[3] Městský soud úvodem stručně zrekapituloval předchozí průběh řízení před soudy a před správními orgány. Při věcném přezkumu dospěl k závěru, že námitka žalobce uplatněná podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je důvodná. Správní úvaha týkající se otázky dominance jednotlivých částí označení „REDMAX“, spočívající v přítomnosti v češtině neobvyklé hlásky „X“, by byla v mezích logického uvažování jen tehdy, pokud by se v českém jazyce četlo zprava doleva. Protože tomu tak není, upoutá dle městského soudu průměrného spotřebitele naopak první slovní část, tj. „RED“. S touto argumentací přisvědčil městský soud žalobní námitce, že běžný spotřebitel bude podvědomě vnímat přihlašované označení jako dvě slova „RED“ a „MAX“. Dominantním prvkem může být i přídavné jméno. V posuzované věci je tedy nesporné, že napadené přihlašované označení je z hlediska vizuálního podobné s druhou namítanou slovní ochrannou známkou společnosti č. 52803 ve znění „RED BULL“, z hlediska fonetického s první namítanou mezinárodní kombinovanou ochrannou známkou č. 791989 „RED BULL“ a též výše zmíněnou druhou slovní ochrannou známkou. Z hlediska sémantického shledal městský soud podobnost s druhou namítanou slovní ochrannou známkou.

[4] Bylo přisvědčeno i námitce žalobce týkající se známkové řady s dominantním prvkem „RED“. Stěžovatel a) postupoval v rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské Unie (dále „SDEU“), dle které je posouzení fonetické podobnosti pouze jedním z relevantních faktorů. Žalobce má jako majitel celé známkové řady dle ustálené judikatury SDEU právo na zvýšenou ochranu, průměrný spotřebitel se může zákonitě domnívat, že přihlašované označení „REDMAX“ patří do pokračující řady nápojů označených známkou „RED BULL“ a slovo „MAX“ může evokovat něco maximálního. V případě žalobce jde o ochrannou známku společnosti „RED“, na níž je založena celá známková řada. Tento dominantní prvek je obsažen jak v namítaných známkách, tak přihlašovaném označení a primárně přitahuje pozornost spotřebitele. Dle městského soudu je tedy nesporné, že na straně veřejnosti existuje pravděpodobnost záměny.

[5] K námitkám podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách městský soud uvedl, že musel dát zapravdu žalobci, který je majitelem podobné starší ochranné známky s dobrým jménem. V souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozsudku ze dne 27. 12. 2011, č. j. 1 As 41/2009 – 145, týkajícím se posuzování zásahu do ochranné známky s dobrým jménem, dospěl k závěru, že se stěžovatel a) řádně nevypořádal s předloženými důkazy dokládajícími dobré jméno ochranných známek žalobce. V souladu s judikaturou SDEU sice uznal, že první z namítaných ochranných známek má dobré jméno, odmítl však závěry prvostupňového orgánu, že stupeň podobnosti v případě ochranné známky s dobrým jménem nemusí být tak vysoký, aby ji spotřebitelé zaměňovali s napadeným označením.

[6] Podle městského soudu se tedy stěžovatel a) v dalším řízení musí zabývat celou známkovou řadou žalobce a v návaznosti na judikaturu SDEU zvážit, zda jsou splněny podmínky i pro vyhovění druhému námitkovému bodu žalobce. Městský soud tak dospěl k závěru, že žalovaný nesprávně posoudil a aplikoval zákon o ochranných známkách zejména v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b).

II. Obsah kasační stížnosti stěžovatele a) a b) a vyjádření ke kasačním stížnostem

[7] Stěžovatel a) brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Dle jeho názoru městský soud sám ze své vůle konstatoval, že spotřebitel bude slovo „REDMAX“ vyslovovat jako slova dvě, a v důsledku toho shledal fonetickou podobnost slov „red bull“ a „red max“, a to bez toho, že by v této věci byl učiněn jakýkoli důkaz. Městský soud sám stanovil, která část přihlašovaného slova „REDMAX“ je dominantní. Poté, co provedl srovnání nárokových výrobků, aniž by se zabýval jednotlivými hledisky posuzování, dospěl k závěru, že je nesporné, že existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti.

[8] Jakkoli se městský soud dovolává judikatury SDEU, opomíjí zásadu stanovenou v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 As 90/2006 – 123, že *„zápisná nezpůsobilost přihlašovaného označení není dána jakoukoli podobností s registrovanou ochrannou známkou, ale toliko podobností závadnou, tj. podobností, jež vyvolává pravděpodobnost záměny ohledně původu výrobků či služeb. Nepříčí se principům známkoprávní ochrany samo o sobě, dospěje-li správní orgán k závěru o různém stupni rozlišovací způsobilosti ochranných známek; rozlišovací způsobilost ochranných známek nelze paušálně považovat za identickou.“* Z uvedeného má stěžovatel a) za to, že při konstatování podobnosti přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami v části „red“ by soud pro výrok o zaměnitelnosti musel dovodit, že tato podobnost je natolik výrazná, že záměna na straně veřejnosti je pravděpodobná.

[9] V části zápisné nezpůsobilosti přihlašovaného označení z důvodu kolize s ochrannou známkou, která má dobré jméno [§ 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách], městský soud opomněl skutečnost, že zásah do práv vlastníka ochranné známky s dobrým jménem není podmíněn pravděpodobností záměny ochranné známky, ale těžením z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména. V daném případě sice soud citoval rozsudky SDEU, ale neaplikoval je na posuzovaný případ. Stěžovatel a) se neztotožnil s tvrzením městského soudu, že se řádně nevypořádal s důkazy, které žalobce předkládal v průběhu řízení, dokládající dobré jméno jeho ochranných známek. Námitkové řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví je řízením koncentrovaným, všechny skutečnosti a důkazy musí být tvrzeny k okamžiku podání námitek, což městský soud zcela opomněl.

[10] Právní názor městského soudu je dle stěžovatele a) nesrozumitelný, liší se od přijaté judikatury v obdobných věcech a soud též překročil meze rozsahu přezkumu. Pokud by městský soud hodnotil napadené rozhodnutí jako celek, aniž by vytrhával jednotlivé věty z kontextu, muselo by dané rozhodnutí obstát i při soudním přezkumu.

[11] Nejvyššímu správnímu soudu navrhuje, aby napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[12] Proti rozsudku městského soudu brojí kasační stížností i stěžovatel b), který se domnívá, že nebyla věcně přezkoumána úvaha stěžovatele a). Má za to, že posouzení zaměnitelnosti je věcí volného správního uvážení. Městský soud však bez jakéhokoli dokazování provedl vlastní hodnocení v otázce zaměnitelnosti, čímž fakticky rozhodoval namísto správního orgánu. Taková pravomoc mu však nenáleží. Je přesvědčen, že každý případ je skutkově odlišný, a proto je třeba zohlednit všechny okolnosti případu, a nikoli jen slepě aplikovat právní věty z rozhodnutí SDEU, jak to učinil městský soud.

[13] Městský soud přes jasně řečený názor Nejvyššího správního soudu vyslovil úvahu, že přihlašované označení bude spotřebitelem vnímáno jako dvě slova „RED“ a „MAX“. Dle stěžovatele b) není sporu, že slovní prvek „REDMAX“ je jedno slovo. V této podobě fantazijního označení bez konkrétního významu bylo obsaženo i v přihlášce. Soudem je rovněž s podivem citována judikatura podporující názor stěžovatele a) o nezaměnitelnosti označení „RED BULL“ resp. „RED“ a „REDMAX“. Stěžovatel b) dále zpochybňuje tvrzení městského soudu, že žalobce je majitelem známkové řady založené na ochranné známce společenství „RED“, a má tedy právo na zvýšenou ochranu. První namítaná ochranná známka „RED BULL“ je starší (priorita z 1. 4. 1996), oproti tomu slovní ochranná známka „RED“ byla přihlášena až 25. 5. 1999. Při pohledu na ochranné známky žalobce, které jsou platně zapsané a obsahují slovní prvek RED, je patrné, že slovní ochranná známka „RED“ byla přihlášena až jako 18. v pořadí poté, co byly přihlášeny v různých variantách ochranné známky RED BULL, případně RED ve spojení s dalším prvkem. Na slovní ochranné známce „RED“ tedy rozhodně známková řada žalobce založena není. Úvaha městského soudu je chybná.

[14] Konstatovat zaměnitelnost porovnávaných označení lakonickým a ultimativním způsobem je nepřípustné. Městský soud neuvádí argumenty, na základě kterých bylo rozhodnutí stěžovatele a) shledáno vadným a nelogickým. Hodnocení vizuální, fonetické a významové podobnosti dotčených známek musí být opřeno o celkový dojem, jakým známky působí při zohlednění jejich distinktivních a dominantních prvků. Slovní prvek „RED“ disponuje dle stěžovatele b) nízkou rozlišovací způsobilostí. Z databáze ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví platných na území České republiky je zřejmé, že existuje více než 450 označení obsahujících prvek „RED“, zapsaných pro nápoje ve třídě 32 a 33. V žádném případě nelze účelově vytrhávat jeden prvek z několika dalších prvků namítaného kombinovaného označení, který postrádá rozlišovací způsobilost a tvrdit, že právě tento prvek vyvolá podobnost označení.

[15] K úspěšnému uplatnění námitek založených na ochranné známce s dobrým jménem je však třeba naplnit kumulativně tři základní podmínky, a to podobnost porovnávaných označení, těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména staršího označení a způsobenou újmu na rozlišovací způsobilosti nebo dobrém jméně staršího označení. Stěžovatel a) mezi přihlašovaným označením „REDMAX“ a kombinovanou ochrannou známkou „RED BULL“ neshledal žádnou závadnou podobnost. Žalobce v této souvislosti neprokázal naplnění dalších podmínek. Žalobce navíc tvrdil a prokazoval dobré jméno pouze ve vztahu ke kombinované ochranné známce č. 791989, a nikoli ve vztahu k dalším namítaným ochranným známkám. Právní názor městského soudu je v rozporu s obsahem spisu.

[16] Nejvyššímu správnímu soudu navrhuje, aby napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[17] Žalobce k podané kasační stížnosti stěžovatele a) uvádí, že dle jeho názoru z rozsudku městského soudu jasně vyplývají výtky vůči žalobou napadenému rozhodnutí. Městský soud konstatoval, že žalobce byl zkrácen na svých právech, protože stěžovatel a) nesprávně aplikoval zákon o ochranných známkách, měl se zaměřit na vnímání ochranných známek spotřebitelem při čtení zleva doprava; na posouzení dominantních částí porovnávaných ochranných známek; na existenci známkové řady žalobce založené na slovním prvku „RED“ apod. Soud správně poukázal na skutečnost, že slovní prvek „REDMAX“ mohou spotřebitelé vnímat jako složeninu dvou slov RED a MAX s tím, že je na místě posoudit, která část této složeniny je dominantní a bude vnímána jako první. V případě posouzení dobrého jména namítaných ochranných známek žalobce upozorňuje, že z judikatury uvedené městským soudem vyplývá, že ochranná známka s dobrým jménem má vyšší rozlišovací způsobilost a požívá větší ochrany, dobré jméno ochranné známky zvyšuje riziko záměny na straně spotřebitelů. Pouhá skutečnost, že bude možné si spojit porovnávané známky a mladší známka z tohoto spojení může benefitovat, zakládá možnost nepoctivého těžení.

[18] Žalobce s ohledem na výše uvedené navrhuje Nejvyššímu správnímu soudu zamítnutí kasační stížnosti stěžovatele a).

[19] Žalobce se rovněž vyjádřil k podané kasační stížnosti stěžovatele b). Má za to, že závěry městského soudu jsou zkreslovány. Ten zcela jasně konstatoval, že stěžovatel a) nesprávně aplikoval zákon o ochranných známkách, jeho závěry odporovaly zásadám známkového práva a nebyly řádně odůvodněny. Úvaha soudu, že první věc, která bude vnímána spotřebiteli je první část označení „RED“, je logická a řádně odůvodněná. Ohledně známkové řady žalobce je třeba zdůraznit, že nejde o to, která známka byla přihlášena jako první, ale který prvek je jí společný, a tudíž charakteristický. Slovní prvek „RED“ je ve znění ochranných známek žalobce vždy umístěn na prvním místě, čímž se zvyšuje jeho přitažlivost pro spotřebitele. V části týkající se dobrého jména žalobce setrval na své argumentaci uvedené ve vyjádření ke kasační stížnosti stěžovatele a). Pouze doplnil, že pro naplnění § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách je nutno splnit podmínky podobnosti ochranných známek, nepodobnosti výrobků/služeb, dobré jméno starší ochranné známky, těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jí způsobené újmy, tj. se snaží negovat kumulativní naplnění těchto podmínek, jak je vyjádřil stěžovatel b).

[20] S ohledem na výše uvedené navrhuje Nejvyššímu správnímu soudu zamítnutí i kasační stížnosti stěžovatele b).

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[21] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasačních stížností a shledal, že kasační stížnosti byly podány včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, za stěžovatele a) jedná zaměstnanec s vysokoškolským právnickým vzděláním ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s, stěžovatel b) je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasačních stížností a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnosti jsou důvodné.

[22] Předmětem sporu před městským soudem byla na straně jedné otázka, zda namítaným ochranným známkám žalobce náleží známkoprávní ochrana dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, tj. zda u přihlašovaného označení z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Na straně druhé byla posuzována otázka, zda přihlašované označení nezasahuje do práv namítané mezinárodní kombinované ochranné známky č. 791989 „RED BULL“, které Úřad průmyslového vlastnictví přiznal v projednávané věci dobré jméno ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách.

[23] Úvodem je nutné poukázat na to, že řízení o kasačních stížnostech bylo přerušeno usnesením ze dne 21. 2. 2013, č. j. 9 As 181/2012 – 75, neboť bylo zjištěno, že v projednávané věci je mj. sporné, zda a do jaké míry je správní soud oprávněn nahradit hodnocení skutečností zjištěných ve správním řízení. Jinými slovy otázka mezi přezkumné kompetence správního soudu při posuzování zaměnitelnosti označení. V obdobné věci totiž osmý senát shledal, že judikatura Nejvyššího správního soudu k této problematice je rozporná. Usnesením ze dne 31. 8. 2012, č. j. 8 As 37/2011 – 103, byla věc tímto senátem postoupena rozšířenému senátu zdejšího soudu. Rozšířený senát o shora uvedené sporné otázce rozhodl usnesením ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011 – 154, ve kterém dospěl k závěru, že „[p]osouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.“

[24] V návaznosti na výše uvedené jsou veškeré námitky stěžovatelů týkající se překročení mezi přezkumné kompetence správního soudu nedůvodné. Na základě závěrů rozšířeného senátu není možné přisvědčit argumentaci především stěžovatele b), že posouzení zaměnitelnosti je věcí volné úvahy správního orgánu. Rozšířený senát z výkladu příslušného ustanovení [§ 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách] dovodil, že správní orgán nemá v případě, že nastanou situace předvídané tímto ustanovením, žádný prostor pro správní uvážení, protože zákon jasně stanoví, že se přihlašované označení nezapiše. Výklad pojmu zaměnitelnost, shodnost či podobnost, dobrá víra atd. a podřazení zjištěného skutkového stavu těmto pojmům je tak v obecné rovině věcí výkladu neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoli předmětem správního uvážení. Výklad neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na konkrétní skutkový stav by pak měly být v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s. soudem plně a meritorně přezkoumatelné. Pokud správní soud posoudí oproti správnímu orgánu odlišně zaměnitelnost ochranné známky nebo dotčenost práv namítajícího přihlášku ochranné známky podanou ve zlé víře, může v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. zavázat správní orgán právním názorem vystaveném na hodnocení skutkového stavu, které je odlišné od předchozího hodnocení provedeného správním orgánem. Městský soud tak měl kompetenci k věcnému přezkumu závěrů stěžovatele a) v mezích žalobních bodů.

[25] Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k přezkumu závěrů městského soudu týkajících se zaměnitelnosti [ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách] přihlašovaného označení „REDMAX“ (dále též „přihlašované označení“) a žalobcem namítaných ochranných známek, a to slovní ochranné známky společnosti č. 52803 ve znění

„RED BULL“ (dále jen „druhá namítaná slovní ochranná známka“), slovní ochranné známky společnosti č. 1187301 ve znění „RED“ (dále též „třetí namítaná slovní ochranná známka“) a mezinárodní kombinované ochranné známky č. 791989 „RED BULL“ v následujícím vyobrazení (dále též „namítaná kombinovaná ochranná známka“):

[26] Stěžovatel a) i b) shodně namítají, že městský soud posoudil pravděpodobnost záměny výše zmíněného označení a namítaných ochranných známek v rozporu se zákonem o ochranných známkách. Při posouzení této námitky je nutné vyjít z příslušné právní úpravy a judikatury.

[27] Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách se „[p]řihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu [průmyslového vlastnictví] vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou“.

[28] Z judikatury Nejvyššího správního soudu, SDEU a Tribunálu vyplývají následující obecné principy.

[29] Podle ustálené judikatury SDEU musí být existence nebezpečí záměny u veřejnosti posuzována celkově, tj. musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu (srov. rozsudek SDEU ze dne 11. 11. 1997, SABEL, C-251/95, bod 22; Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 18; a nejnověji rozsudek SDEU ze dne 2. 9. 2010, Calvin Klein Trademark Trust v. OHIM, C-254/09 P, bod 44).

[30] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dovodil, že podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je překážkou bránící zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, která je dána pouze při kumulativním splnění dvou zákonem stanovených podmínek. Těmito podmínkami jsou jednak shodnost či podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a jednak shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná starší ochranná známka vztahují (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007 - 141; ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006 - 97). Nejvyšší správní soud rovněž převzal z judikatury SDEU tzv. kompenzační zásadu [blíže viz rozsudek SDEU ze dne 29. 9. 1998, Canon, C 39/97, bod 17; a rozsudek Tribunálu ze dne 14. 12. 2006,

Mast-Jägermeister v. OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO), T 81/03, T 82/03 a T 103/03, Sb. rozh. s. II 5409, bod 74] spočívající v tom, že menší podobnost mezi výrobky a službami lze kompenzovat větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007 - 141; ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006 - 97). Z tzv. kompenzační zásady ovšem nelze dovozovat možnost kompenzace větší podobností výrobků či služeb se správním orgánem zjištěnou nepodobností porovnávaných ochranných známek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007 - 141).

[31] Pro posouzení podobnosti mezi dotčenými výrobky je namístě zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi těmito výrobky. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků, jejich účel, způsob použití, jakož i jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Dalšími faktory, na které je možno brát ohled, jsou též distribuční kanály, relevantní veřejnost (v české odborné literatuře se objevuje i termín referenční veřejnost) a obvyklý původ zboží [blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007 - 141; výše uvedený rozsudek Canon, bod 23; rozsudek Tribunálu ze dne 7. 9. 2006, Meric v. OHMI - Arbora & Ausonia (PAM-PIM'S BABY-PROP), T-133/05, body 28-30; či rozsudek Tribunálu ze dne 27. 10. 2005, Editions Albert René v. OHMI - Orange (MOBILIX), T-336/03, body 59-71]. Při posuzování shodnosti či podobnosti výrobků tedy není samo o sobě rozhodující, zda jsou výrobky v rámci mezinárodního třídění výrobků a služeb vytvořeného pro administrativní účely zařizování výrobků a služeb řazeny do shodných či odlišných tříd. Podstatné je, zda lze z hlediska průměrného spotřebitele takové výrobky a služby zařadit do jedné skupiny oblasti spotřeby (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2006, č. j. 11 Ca 258/2005-71).

[32] Pokud jde o srovnání označení, rozlišovací schopnost označení je nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutné mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008 - 153 a výše uvedené rozsudky SABEL, bod 23; a Calvin Klein Trademark Trust, bod 45). Zaměnitelnost může být proto dovozována jak z podobnosti v dominantním prvku, tak naopak z toho, že výrobek dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost, takže vyvolávají shodný nebo velmi podobný celkový vjem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008 - 153). Označení tak mohou být zaměnitelná i tehdy, pokud je shoda či zaměnitelnost zjištěna i jen u jednoho ze slovních prvků (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, č. j. 7 A 119/99 - 32).

[33] Pro srovnávání slovních označení Soud prvního stupně dovedl řadu pomocných kritérií. Za prvé, průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím [srov. rozsudky Tribunálu ze dne 17. 3. 2004, El Corte Inglés v. OHIM – González Cabello a Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), T-183/02 a T-184/02, Recueil, s. II-965, bod 81 a 83; a ze dne 16. 3. 2005, L'Oréal v. OHIM – Revlon (FLEXI AIR), T-112/03, Sb. rozh. s. II-949, body 64-65], byť tato úvaha neplatí ve všech případech. V některých rozsudcích bylo naopak konstatováno, že význam první části označení nelze přeceňovat, neboť při porovnávání jednotlivých označení z hlediska jejich možné

zaměnitelnosti je třeba posuzovat označení jako celky [v tomto smyslu srov. rozsudek Tribunálu ze dne 18. 6. 2008, *The Coca-Cola Company v. OHIM* T-175/06, rozsudek Tribunálu ze dne 14. 10. 2003, *Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, T-292/01, Recueil, s. II-4335, bod 50; a ze dne 6. 7. 2004, *Grupo El Prado Cervera v. OHIM – Héritiers Debuschewitz (CHUFADIT)*, T-117/02, Sb. rozh. s. II-2073, bod 48 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2009, č. j. 7 As 24/2009 - 142].

[34] Za druhé, i když průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily, nemění to nic na tom, že si spotřebitel při vnímání slovního označení rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, která zná [srov. rozsudky Tribunálu ze dne 6. 10. 2004 *Vitakraft-Werke Wührmann v. OHMI - Krafft (VITAKRAFT)*, T-356/02, bod 51 a ze dne 13. 2. 2007, *Mundipharma v. OHIM – Altana Pharma (RESPICUR)*, T-256/04, Sb. rozh. s. II-449, bod 57].

[35] Za třetí, průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 2. 2005 *Cerveceria Modelo v. OHMI - Modelo Continente Hipermercados (NEGRA MODELO)*, T-169/02, bod 34 a tam citovaná prejudikatura a výše citovaný rozsudek *PAM-PIM'S BABY-PROP*, body 51-52].

[36] Nelze ani opomenout závěry vyslovené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 As 90/2006 – 123, že *„zápisná nezpůsobilost přihlašovaného označení není dána jakoukoli podobností s registrovanou ochrannou známkou, ale toliko podobností závadnou, tj. podobností, jež vyvolává pravděpodobnost záměny ohledně původu výrobků či služeb. Nepříčí se principům známkoprávní ochrany samo o sobě, dospěje-li správní orgán k závěru o různém stupni rozlišovací způsobilosti ochranných známek; rozlišovací způsobilost ochranných známek nelze paušálně považovat za identickou.“*

[37] Z uvedených východisek při posuzování právě projednávané věci vyšel i Nejvyšší správní soud. Pokud jde o definici relevantní veřejnosti, je třeba konstatovat, že výrobky, jichž se týká přihlašované označení a namítané ochranné známky, jsou zařazeny ve třídě 32 mezinárodního třídění výrobků a služeb. V obou případech se jedná zejména o nealkoholické nápoje, piva, popř. přísady k tvorbě nápojů. Za relevantního průměrného spotřebitele lze považovat velmi širokou skupinu spotřebitelské veřejnosti, neboť výše uvedenou skupinu výrobků konzumuje prakticky kdokoli, kdo má potřebu uhasit žízeň. Jedná se o výrobky běžné spotřeby. V projednávané věci je nesporné, že výrobky, kterých se týkají namítané ochranné známky a přihlašované označení, byly shledány jako shodné či podobné.

[38] Jak vyplynulo z výše citované judikatury, k naplnění skutkové podstaty § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je třeba kumulativního naplnění obou předpokladů této normy, tj. shodnost či podobnost dotčených výrobků a shodnost či podobnost označení. V této souvislosti se proto zdejší soud následně zabýval pouze shodností či podobností přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek, protože o podobnosti výrobků není sporu. Srovnání označení, popř. rozlišovací schopnosti označení je nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z hlediska vizuálního, fonetického a

sémantického. Nelze opomenout rovněž celkový dojem, kterým tato označení na průměrného spotřebitele působí.

[39] Městský soud má za to, že přihlašované označení bude průměrným spotřebitelem podvědomě vnímáno jako dvě slova „RED“ a „MAX“. První, co průměrného spotřebitele upoutá, je slovní prvek „RED“. Na základě této úvahy potom dovedl zaměnitelnost vizuální, fonetickou a sémantickou. Tato zjednodušená úvaha bez hlubšího odůvodnění v podmínkách výše citované judikatury neobstojí.

[40] Z hlediska vizuálního v případě přihlašovaného označení „REDMAX“ (tvořené jedním slovním prvkem bez další grafické úpravy) a první namítané kombinované známky ochranné známky, skládající se z dvou slovních prvků „Red“ a „Bull“ a pod těmito slovními prvky nacházejícího se obrazového prvku, představujícího dvojici zápasících býků, v jejichž pozadí je kruh (slunce), nelze shledat vizuální podobnost pouze na základě shodného slovního prvku „RED“. Obrazová část totiž zvýrazňuje slovní prvek „Bull“ (v anglickém jazyce znamenající slovo býk), jakožto dvojici zápasících býků. Z hlediska celkového vjemu tak nelze považovat tato označení za vizuálně podobná právě z toho důvodu, že obrazový prvek (zápasící býci) ve spojení s druhým slovním prvkem („Bull“) vyvolá jiný celkový dojem než přihlašované označení „REDMAX“.

[41] Dále je potřeba z hlediska vizuálního posoudit přihlašované označení s druhou namítanou slovní ochrannou známkou („RED BULL“) a třetí namítanou slovní ochrannou známkou („RED“). Nejprve je nutné odmítnout úvahu městského soudu, který přihlašované označení rozdělil na dvě slova („RED“ a „MAX“). Z hlediska vizuálního je potřeba toto přihlašované označení vnímat jako jeden celek, tj. („REDMAX“). Celkový vizuální dojem slovního označení závisí na počtu písmen a složení jednotlivých slov, jakož i na struktuře daných označení. Průměrný spotřebitel věnuje pozornost distinktivním a dominantním složkám označení, neboť zrak se na rozlišující nebo dominantní komponenty soustředí snáze než na prvky méně výrazné. Namítané ochranné známky se shodují s první polovinou přihlašovaného označení „RED“, kdy třetí namítaná slovní ochranná známka je v přihlašovaném označení plně označena. Tato skutečnost však sama o sobě nemusí vést k závěru o podobnosti zmíněných označení. Stejný slovní základ ochranných známek totiž nemusí automaticky znamenat jejich zaměnitelnost. Právě v posuzované věci je druhé slovo („BULL“) či slovní prvek („MAX“) natolik distinktivní, že jsou schopny vyvolat odlišný celkový dojem, který předmětná označení u průměrného spotřebitele vyvolají, a to i s ohledem na společnou třídu výrobků. Nelze též odhlédnout od skutečnosti, že přihlašované označení obsahuje v českém jazyce ne příliš obvyklé písmeno X, které upoutá pozornost na konci přihlašovaného označení, kdežto druhá namítaná slovní ochranná známka obsahuje zcela odlišné slovo „BULL“, kde vizuálně upoutá zdvojená hláska „LL“. Oproti tomu třetí namítaná slovní ochranná známka „RED“ je kratší než přihlašované označení. Přihlašované označení zároveň obsahuje další slovní prvek „MAX“, který dodává přihlašovanému označení ve vztahu k třetí namítané slovní ochranné známce dostatečný rozlišující charakter.

[42] Nejvyšší správní soud považuje v druhé namítané slovní ochranné známce za dominantní prvek slovo „BULL“. To samo o sobě není obecně rozšířeno, spotřebitelská veřejnost bez příslušného vyobrazení býků a bez znalosti anglického jazyka bude toto slovo vnímat jako fantazijní. V této souvislosti je nezbytné přisvědčit tvrzení i stěžovatele b), že prvek „RED“ nemá sám o sobě takovou rozlišovací způsobilost, aby bylo možné srovnávaná

označení shledat podobnými jenom na základě jeho přítomnosti. Taková situace by totiž mohla ve svém důsledku vést k tomu, že už by si žádný hospodářský subjekt nemohl přihlásit označení, jehož součástí by bylo slovo „RED“, byť třeba i jako součást nějaké fantazijní složeniny několika slovních prvků nebo slov. Slovo „RED“ je pro českého průměrného spotřebitele jasně identifikovatelné, když i při minimální znalosti anglického jazyka je snadné dovodit, že se jedná o označení červené barvy v tomto cizím jazyce. Při porovnávání potenciálně zaměnitelných označení je stále nutné mít na paměti jejich zhodnocení na základě jejich celkového dojmu, nikoli pouze vytrhávat určitá písmena, slovní prvky, popř. slova z přihlašovaného označení. S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že přihlašované označení a namítané starší ochranné známky nejsou z hlediska vizuálního podobná.

[43] Z pohledu fonetického bude přihlašované označení vyslovováno „redmax“, oproti tomu namítaná slovní ochranná známka i namítaná kombinovaná známka „redbul“. Obě označení se tak skládají ze dvou slabik, z nichž první je totožná. Druhá slabika je však zcela jiná a má dostatečnou rozlišovací způsobilost, aby průměrný spotřebitel byl schopen označení od sebe odlišit. V této souvislosti nelze opomenout ani písmeno „x“ obsažené v přihlašovaném označení, které v českém jazyce není úplně běžné, a jeho znělost přispívá k závěru, že mezi přihlašovaným označením a dvěma výše uvedenými namítanými ochrannými známkami nelze shledat fonetickou podobnost (k významu znělosti a zvuku pro posouzení podobnosti z fonetického hlediska srov. rozsudky Tribunálu ze dne 17. 10. 2006 *Armour Pharmaceutical Co. v. OHMI - Teva Pharmaceutical Industries (GALZIN)*, T-483/04, bod 75; ze dne 8. 7. 2010 *Engelhorn v. OHMI - The Outdoor Group (peerstorm)*, T-30/09, bod 63). Ke stejnému závěru lze dospět i při fonetické komparaci přihlašovaného označení „redmax“ a slovní namítané ochranné známky „red“. Slovní namítaná ochranná známka je sice v přihlašovaném označení zcela obsažena, avšak opět je třeba poukázat na dostatečnou rozlišovací schopnost slabiky „max“ a jejího koncového písmene „x“. I z pohledu fonetického neshledal zdejší soud přihlašované označení a namítané ochranné známky jako shodné či podobné.

[44] Z hlediska sémantického či významového (pojmového) je nutné průměrné spotřebitele rozdělit na znalé anglického jazyka a neznalé, jelikož porovnávaná označení jsou tvořena slovy pocházejícími z anglického jazyka. Přihlašované označení „REDMAX“ lze vnímat jako fantazijní složeninu, která nemá v českém ani anglickém jazyce konkrétní význam, nebo při rozložení na slovní prvky a jejich překladu z anglického jazyka jako „červené maximum“ popř. „maximální červenou“. Anglicky znalý průměrný spotřebitel bude sémantiku namítané kombinované ochranné známky „Red Bull“ (s vyobrazenými býky) vnímat zcela jednoznačně. V překladu totiž prvek „Red“ znamená červený a prvek „Bull“ býk. Vše je umocněno dvojicí zápasících býků na obrázku. Význam červeného býka zdůrazněného zápasem vyobrazeným graficky nemá nic společného s fantazijní složeninou „REDMAX“ popř. s „červeným maximem“ či „maximální červenou“. Anglicky neznalý průměrný spotřebitel bude vnímat označení „Red Bull“ jako fantazijní, avšak pomůže si obrázkem zápasících býků, a proto bude vnímat význam této kombinované ochranné známky rozdílně než význam fantazijní složeniny „REDMAX“. Nelze tak dovodit významovou podobnost namítané kombinované ochranné známky s přihlašovaným označením.

[45] Podobně je nutné přistoupit k druhé namítané slovní ochranné známce „RED BULL“, kterou anglicky znalý spotřebitel bude vnímat ve významu červený býk, a tudíž

odlišně od fantazijní složeniny „REDMAX“ či „červeného maxima“, jak bylo zmíněno již výše. Naopak anglicky neznalý spotřebitel bude obě označení vnímat jako fantazijní, a proto z hlediska sémantického nedojde k žádné podobnosti. Ke stejným závěrům lze dojít v případě významového porovnání přihlašovaného označení a třetí namítané slovní ochranné známky „RED“. Jazykově vybavený spotřebitel bude vnímat tuto namítanou slovní ochrannou známku v překladu jako „červený“, tudíž odlišně než fantazijní složeninu „REDMAX“. Jazykově neznalý spotřebitel bude opět obě slova vnímat fantazijně, a proto k žádnému spojení těchto označení nedojde. Nelze přisvědčit faktu, že by pouze ze shody slova označující obecně červenou barvu „RED“ by průměrný spotřebitel považoval přihlašované označení a namítanou slovní ochrannou známku za označení podobná.

[46] Nejvyšší správní soud neshledal z hlediska vizuálního, fonetického ani sémantického přihlašované označení a namítané ochranné známky jako shodné nebo podobné. Rovněž na základě celkového dojmu, kterým přihlašované označení a namítané ochranné známky působí, při zohlednění distinktivních a dominantních prvků posuzovaných označení, dospěl zdejší soud k závěru, že tu není riziko, že by se veřejnost mohla domnívat, že výrobky pocházejí od stejného výrobce.¹

[47] Zdejší soud se následně zabýval námitkou stěžovatele b) zpochybňující tvrzení městského soudu, že žalobce je majitelem známkové řady založené na ochranné známce společnosti „RED“, a má tedy právo na zvýšenou ochranu. Stěžovatel b) má za to, že první namítaná ochranná známka „RED BULL“ je starší (priorita z 1. 4. 1996), oproti tomu slovní ochranná známka „RED“ byla přihlášena až 25. 5. 1999. Při pohledu na ochranné známky žalobce, které jsou platně zapsané a obsahují slovní prvek RED, je patrné, že slovní ochranná známka „RED“ byla přihlášena až jako 18. v pořadí, poté co byly přihlášeny v různých variantách ochranné známky RED BULL, případně RED ve spojení s dalším prvkem. Na slovní ochranné známce „RED“ dle stěžovatele b) tedy známková řada žalobce založena není.

[48] Judikatura SDEU dovedla k této problematice následující závěry. *„V případě existence „skupiny“ nebo „série“ ochranných známek nebezpečí záměny vyplývá konkrétněji ze skutečnosti, že spotřebitel se může zmýlit ohledně provenience nebo původu výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou, jejíž zápis se požaduje, a má nesprávně za to, že je součástí této skupiny nebo série ochranných známek. Od spotřebitele nelze očekávat, při neexistenci užívání dostatečného počtu ochranných známek způsobilých vytvořit skupinu nebo sérii, že odhalí společný prvek u uvedené skupiny nebo série ochranných známek nebo že si s touto skupinou nebo sérií spojí jinou ochrannou známku obsahující tentýž společný prvek. Aby tudíž existovalo nebezpečí záměny, že se veřejnost zmýlí, pokud jde o příslušnost ochranné známky, jejíž zápis je požadován, ke „skupině“ nebo „sérii“, starší ochranné známky tvořící součást této „skupiny“ nebo „série“ musí být přítomny na trhu“* (k tomu srov. rozsudek SDEU ze dne 13. 9. 2007, ve věci C-234/06, P Il Ponte Finanziaria SpA v. OHIM). Městský soud opomněl citovat následující závěr SDEU, vyplývající z téhož rozsudku. *„Soud tak nevyžadoval důkaz užívání starších ochranných známek jako takový, ale výlučně užívání dostatečného počtu z nich způsobilého vytvořit sérii ochranných známek, a tudíž prokázat existenci této série pro účely posouzení nebezpečí záměny“.*

[49] V projednávané věci nelze přisvědčit tvrzení stěžovatele b), protože pro posouzení nebezpečí záměny z důvodu existence známkové řady není rozhodné časové období, kdy byla

¹ V této souvislosti srov. rozhodnutí Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) ze dne 10. 5. 2001, č. j. 1191/2001, ve věci José Manuel Pastor Mas vs. Red Bull GmbH., Red Bull vs. RED BUBBLE.

která ochranná známka zapsána. Nicméně se nelze rovněž ztotožnit ani se závěrem městského soudu, dle kterého je žalobce majitelem známkové řady založené na ochranné známce společnosti „RED“, a má tedy právo na zvýšenou ochranu. Z výše citované judikatury SDEU vyplývá, že majitel známkové řady má nárok na zvýšenou ochranu při posuzování nebezpečí záměny dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, nicméně musí prokázat výlučně užívání dostatečného počtu ochranných známek, způsobilého vytvořit sérii ochranných známek, a prokázat existenci série pro účely posouzení nebezpečí záměny.

[50] Z námitek proti přihlašovanému označení „REDMAX“, které uplatnil žalobce u Úřadu průmyslového vlastnictví, vyplývá, že je mimo jiné majitelem kombinované ochranné známky „Red Bull“, slovní ochranné známky „RED BULL“ a slovní ochranné známky „RED“. Námitku vlastnictví známkové řady, z jejíž existence by dovozoval nebezpečí záměny přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek, žalobce vůbec ve správním řízení neuplatnil. Závěr městského soudu, že je žalobce majitelem známkové řady založené na ochranné známce společnosti „RED“, je poněkud zjednodušený a nemá oporu ve spisové dokumentaci. V žalobě žalobce pouze konstatoval, že ze slovního prvku „RED“ mohou spotřebitelé vyvozovat, že jde o další ochrannou známku známkové rodiny žalobce, jež je na tomto slovním prvku založena. Žalobce nejen, že neuvedl o jakou konkrétní známkovou řadu se v jeho případě jedná, ale zejména neprokázal přítomnost dostatečného počtu známek způsobilých vytvořit skupinu na trhu, tj. skutečné užívání jím tvrzené řady známek na trhu.

[51] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nedošlo ke kumulativnímu naplnění podmínek předpokládaných v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, a to konkrétně k naplnění předpokladu shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek. V projednávané věci není možné uplatnit tzv. kompenzační princip (k tomu srov. odst. 30 tohoto rozsudku), protože ten nelze uplatnit při zjištění nepodobnosti porovnávaných ochranných známek. Z uvedeného vyplývá, že v případě porovnávaných označení nedojde k pravděpodobnosti záměny na straně relevantní veřejnosti. Věcný závěr o zamítnutí námitek žalobce proti zápisu přihlašovaného označení dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, ke kterému došel žalovaný, považuje zdejší soud za správný.

[52] Tvrzení, že se stěžovatel a) řádně nevypořádal s důkazy, které žalobce předkládal v průběhu řízení, dokládající dobré jméno jeho ochranných známek, nelze přisvědčit. Námitkové řízení u Úřadu průmyslového vlastnictví je řízení koncentrovaným. Z § 25 odst. 1 zákona o ochranných známkách vyplývá, že námitky lze podat ve lhůtě 3 měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomtéž ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout. Odstavec druhý téhož ustanovení stanoví, že k doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v § 25 odst. 1 zákona o ochranných známkách Úřad průmyslového vlastnictví nepřihlíží. Stejně tak stěžovatel a) neměl jakoukoli povinnost se zabývat dobrým jménem ostatních slovních namítaných ochranných známek („RED BULL“ a „RED“). Tuto povinnost měl totiž pouze ve vztahu k namítané kombinované ochranné známce č. 791989, kterou žalobce sám jako ochrannou známku s dobrým jménem ve svých námitkách označil. Nejvyšší správní soud považuje výše zmíněné výtky městského soudu za zcela neopodstatněné.

[53] Kasační soud se dále zabýval námitkami obou stěžovatelů, jež zpochybňují věcný závěr městského soudu, že žalobce je majitelem podobné starší ochranné známky s dobrým jménem, a proto mu náleží známkoprávní ochrana dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách, kterou již ostatně přiznal žalobci prvostupňový správní orgán. Stěžovatel a) má za to, že právní názor městského soudu je nesrozumitelný. Ve správním řízení bylo konstatováno, že namítaná kombinovaná ochranná známka dobré jméno má, avšak není rozmělněna a napadené označení nepoctivě netěží z dobrého jména namítané ochranné známky. Stěžovatel b) se domnívá, že k úspěšnému uplatnění námitek založených na ochranné známce s dobrým jménem je však třeba naplnit kumulativně tři základní podmínky, a to podobnost porovnávaných označení, těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména staršího označení a způsobenou újmu na rozlišovací způsobilosti nebo dobrém jméně staršího označení. Stěžovatel a) mezi přihlašovaným označením „REDMAX“ a kombinovanou ochrannou známkou „RED BULL“ neshledal žádnou závadnou podobnost. Žalobce v této souvislosti neprokázal naplnění dalších podmínek.

[54] Nejprve je třeba konstatovat, že námitka stěžovatele a) o nesrozumitelnosti rozsudku městského soudu není důvodná. Je pravdou, že věcné posouzení městského soudu je na samé hranici přezkoumatelnosti, avšak je z něj zcela seznatelný závěr, že žalobce prokázal dobré jméno kombinované ochranné známky a je pravděpodobné, že si spotřebitel vytvoří spojení mezi přihlašovaným označením a namítanou kombinovanou ochrannou známkou, neboť obě označení mají identickou předponu „RED“ a vztahují se ke stejným nebo podobným výrobkům.

[55] Z ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách vyplývá, že *„[p]řihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovaným označením nebo mu je podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známku, která má v České republice dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu“*.

[56] Z judikatury SDEU a zdejšího soudu se podává, že výše citované ustanovení předpokládá jistý stupeň podobnosti mezi ochrannou známkou a označením, kvůli níž dotčená veřejnost pociťuje mezi označením a ochrannou známkou souvislost, jinak řečeno si mezi nimi vytvoří spojení, třebaže je nezaměňuje. Nepožaduje se tedy, aby podobnost mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením používaným třetími osobami dosáhla takového stupně, při němž by u dotčené veřejnosti existovalo nebezpečí záměny. Postačí, že si dotčená veřejnost v důsledku stupně podobnosti mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením vytvoří mezi tímto označením a ochrannou známkou spojení (k tomu srov. rozsudek SDEU ze dne 10. 4. 2008, sp. zn. C-102/07, ve věci adidas AG a adidas Benelux BVv. Marca Mode CV, shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006 - 97, publ. pod č. 1064/2007 Sb. NSS).

[57] Existence asociace (spojení) v mysli veřejnosti představuje nutnou podmínku, ale sama o sobě nestačí k tomu, aby bylo možné učinit závěr o existenci jednoho ze zásahů, proti nimž § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách, poskytuje ochranu (viz rozsudek SDEU ze dne 18. 6. 2009, L'Oréal SA a další, C-487/07). Tyto zásahy představují buď újmu

způsobenou rozlišovací způsobilosti ochranné známky, anebo újmu způsobenou dobrému jménu této ochranné známky, případně protiprávní těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména uvedené ochranné známky. Pokud jde o újmu způsobenou rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky, označovanou rovněž výrazy „rozmělnění“, „zeslabení“ nebo „zastření“, dojde k ní tehdy, je-li oslabena schopnost této ochranné známky označovat výrobky nebo služby, pro které je zapsána, jelikož užívání identického nebo podobného označení třetími osobami vede k roztržení identity ochranné známky a jejího působení na veřejnost. Co se týče újmy způsobené dobrému jménu ochranné známky, vyjadřované rovněž výrazy „pošpinění“ nebo „snížení“, tato nastává, mohou-li být výrobky nebo služby, pro něž je třetími osobami použito totožné nebo podobné označení, pociťovány veřejností způsobem, jímž se sníží přitažlivost ochranné známky. Nebezpečí takového újmy může vyplynout zejména ze skutečnosti, že výrobky nebo služby nabízené třetími osobami mají vlastnost nebo kvalitu, jež může mít negativní vliv na image ochranné známky. Co se týče pojmu „protiprávní těžení z rozlišovací způsobilosti ochranné známky nebo jejího dobrého jména“, označovaného rovněž výrazy „parazitování“ a „free-riding“, zmíněný pojem se neváže na újmu, kterou utrpěla ochranná známka, nýbrž na těžení z užití totožného nebo podobného označení třetí osobou. Zahrnuje zejména případ, kdy se v důsledku přenosu „image“ ochranné známky nebo vlastností, jež jsou s ní spojovány, na výrobky opatřené totožným nebo podobným označením, jedná o jasné vykořisťování jdoucí ve stopách ochranné známky s dobrým jménem. Jediný z těchto tří druhů zásahů stačí k tomu, aby byl použit § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách.

[58] V právě projednávané věci je tedy nutné nejprve posoudit, zda existuje asociace (spojení) přihlašovaného označení „REDMAX“ a namítané kombinované ochranné známky s dobrým jménem „Red Bull“ v mysli relevantní veřejnosti (spotřebitelů), což je nutnou podmínkou při aplikaci § 7 odst. 1 písm. b). Jinými slovy je nutné zhodnotit, zda shodná první slabika „RED“ může vyvolat u průměrného spotřebitele spojení mezi přihlašovaným označením a namítanou kombinovanou ochrannou známkou. Zdejší soud v případě přihlašovaného označení „REDMAX“ a namítané kombinované ochranné známky „Red Bull“ dospěl k závěru, že porovnávaná označení si nejsou z celkového dojmu podobná, když hodnotil zejména hledisko vizuální, fonetické a významové (k tomu srov. odst. 38 – 43 tohoto rozsudku). Z tohoto závěru je možné vycházet, avšak při posuzování zvýšené známkoprávní ochrany ochranné známky s dobrým jménem, je nutné zhodnotit všechny relevantní okolnosti. U kombinovaných ochranných známek je pro posouzení shodnosti či podobnosti rozhodující celkový vizuální vjem užitých slovních a obrazových prvků. Je třeba poukázat rovněž na skutečnost, že přihlašované označení „REDMAX“ žádný obrazový prvek neobsahuje. Nelze dospět k závěru, že obrazový prvek dvou zápasících býků je v namítané kombinované ochranné známce prvkem podružným. Existenci potřebného spojení by tak bylo možné shledat pouze ve shodné první slabice „RED“. Tou zásadní okolností, která vedla Nejvyšší správní soud k závěru, že jedna shodná slabika nevyvolá potřebné spojení mezi přihlašovaným označením a namítanou kombinovanou ochrannou známkou je, že shodná slabika „RED“ představuje obecné označení červené barvy v anglickém jazyce. Nelze automaticky předpokládat, že pokud bude slabika „RED“ součástí jakéhokoliv fantazijního označení, tak průměrný spotřebitel bude mít ihned v mysli asociaci s namítanou kombinovanou ochrannou známkou.

[59] Účelem práva ochranných známek není bránit konkrétním podnikům v účasti na soutěži na určitých trzích. Slabika „RED“ nedisponuje takovou rozlišovací způsobilostí, aby na trhu nealkoholických nápojů v podstatě vyloučila konkurenci mezi soutěžiteli, kteří by chtěli mít jako součást názvu svých produktů tuto slabiku. Nelze tak aprobovat závěr, že existence pouze shodné slabiky „RED“ by automaticky znamenala, že si průměrný spotřebitel tuto slabiku spojí (asociuje) pouze s kombinovanou ochrannou známkou „Red Bull“, jejíž součástí je i obrázek dvou zápasících býků. Není možné zároveň přehlédnout skutečnost, že ze spisové dokumentace plyne, že v době rozhodování stěžovatele a) bylo v rejstříku ochranných známek zapsáno 131 ochranných známek se slovním prvkem „RED“, které jsou mimo jiné zapsány i pro výrobky zařazené do třídy 32 mezinárodního třídění výrobku a služeb. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávaném případě nebyla naplněna nutná podmínka jisté podobnosti přihlašovaného označení a namítané kombinované ochranné známky s dobrým jménem.

[60] Pokud nebyla v projednávaném případě naplněna podmínka asociace (spojení) v mysli veřejnosti, tak nebylo nutné zkoumat existenci jednoho ze zásahů, tj. újmu způsobenou rozlišovací způsobilostí ochranné známky, anebo újmu způsobenou dobrému jménu této ochranné známky, případně protiprávní těžení z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména uvedené ochranné známky.

IV. Závěr

[61] Nejvyšší správní soud proto z výše uvedených důvodů v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutí městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V souladu s ustanovením § 110 odst. 4 s. ř. s. je městský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozhodnutí.

[62] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí, jak je stanoveno v § 110 odst. 3 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu

